

תלמודו בידו

דף נה עמוד ב

א [מדוע צריך למנות "אחת" של למעלה יחד עם כל אחת מההזאות שלמטה ? [מדרף נה.]

ב [מה היה כתוב על שלשה עשר השופרות במקדש, ולמה היו מיועדים ?

ג [לרב יוסף, מה טעמו של ר' יהודה שלא היה במקדש שופר לתת בו מעות למי שחייב להביא זוג עופות לקרבנות חובה ?

א [ר' אלעזר: כדי להרוויח מעט זמן בין ההזאות ליתן לבו למנין הראוי שלא יטעה. ר' יוחנן: "ולפני הכפורת יזה", יזה מיותר ושכבר כתוב "וזהה", אלא ללמד על ההזאה ראשונה שצריכה מנין יחד עם כל אחת ואחת מההזאות.
- לא מנה ההזאה שלמעלה עם הזאה שלמטה, לר' אלעזר יצא ידי חובה. אך לר' יוחנן לא יצא, שנאמר "חוקה". וצריך לחזור ולהזות.

ב 1. תקלין חדתיך. בו נותנים מחצית השקל של שנה זו, והגזבר נותנם כלשכה.
2. תקלין עתיקין. מי שלא שקל בשנה שעברה נותן בו, ומהם בונים חומת העיר.
3. קינין. המנדב תור נותן מחירו בשופר זה, והכהן רוכשו ומקריבו לעולת נדבה.
4. גוזלי עולה. המנדב בן יונה נותן מחירו בשופר, והכהן רוכשו ומקריבו לעולה.
5. עצים. המנדב עצים למזבח, נותן לתוכו מעות לקנות בהן לפחות שני גזירים.
6. לבונה. המנדב לבונה נותן לתוכו מעות, להקטיר מהן קרבן נדבה על המזבח החיצון.
7. זהב לקפורת. הנודב זהב נותן מעות, וקונים בהן זהב לעשיית מזרקות לקבלת הדם.
8-13. נדבה [אחד לכל בית אב]. בו מותר דמי חטאת ואשם, וקריבים עולה לקיץ המזבח.

ג [שמא יתחלפו השופרות, ויקריב קרבן נדבה ממעות חובה או קרבן חובה משל נדבה. ויפסל, כיון שהחובה קרב אחד לחטאת ואחד לעולה, והנדבה קרב רק עולה. ואם הקריב חטאת כמעשה העולה או להיפך, הקרבן פסול. וקשה, שיהיו שני שופרות, ויכתבו עליהם איזה לקרבנות חובה ואיזה לנדבה.